

vide Bevillingerne væsentligt. Men denne Kommission og alt det Arbejde, der fra Regeringens Side er lagt i Sagen, er udgaaet fra den ene store Forudsætning om Kjøbenhavns Befæstning. Den er af og til bleven studt ud i anden og tredie Række, men det har i Virkeligheden kun været for om muligt at faae Sagen i sin Helhed til at glide bedre ned, naar man tog den i smaa Stykker. Derom vil der ikke kunne være Tvivl, og Regeringen har selv noksom erkjendt det. Althaa, man er altid gaaet ud fra den Forudsætning. Tænk Dem nu, mine Herrer, om man stillede de Militære en anden Forudsætning at gaa ud fra, om man stillede dem den Forudsætning: Kjøbenhavn vil ikke blive befæstet, og spurgte dem: hvad ville I da gjøre under denne Forudsætning? Da vil det strax ses, at under denne Forudsætning maa det hele forudgaaende Arbejde, hvorpaa denne Sag skal bygges, faae en anden Karakter end det, der nu foreligger, og derfor er det, at jeg ikke kan vente eller forudsætte, at de Repræsentanter for Folkethingets Flertal, der kommer til at sidde i det eventuelle Udvalg, ville være i Besiddelse af de Midler, de Væbentænger, som ere nødvendige for at skabe et saadant Forslag, en saadan Helhed, som skal være noget Andet end et demonstrativt Forslag, en saadan Helhed, som virkelig kan og skal blive gennemført. Det er derfor, at jeg udtaler min store Tvivl om, hvorvidt det set fra Sagens eget Synspunkt vil være rigtigt, om Folkethinget gjen tager, hvad det gjorde sidst, nemlig at opstille et reelt Modforslag. — Jeg skal endnu blot tillade mig overfor det høitærede Medlem (Mourad) at gjøre en Bemærkning, som er en ganske personlig Bemærkning. Min Virken i Forsvarssagens Tjeneste har været og vil fremdeles væsentlig være den at gjøre Mit til at bevare Folkets Offerberedvillighed i denne Sag. Jeg ser Forsvarsvæsenets Betydning ikke nær saa meget i de positive Foranstaltninger, som vi overhovedet kunne stille op. Jeg bygger ikke med Illusioner. Men jeg erkjender, og jeg føler det, og jeg vil bidrage Mit til, at den Erkjendelse og den Følelse kan udbrede sig i videre Kredse, at det er til Gavn for Folket at høre Offre i Fædrelandets Tjeneste, og det er jo en gammel Sandhed, at, naar der gives, er Gaven ofte til mere Gavn og Fordel for Giveren end for Modtageren. Det er ud fra dette Offerberedvillighedens Synspunkt, at jeg vil for mit Vedkommende — jeg taler her kun i mit eget personlige Navn — bidrage, hvad jeg formaar. Men jeg siger tillige, at med disse Fordringer, saaledes som de vore Folket over Hovedet Aar for Aar, som de fremstilles for det, virkes der ikke i den Retning, men i modsat

Retningen den Beredvillighed, der ellers vilde være tilstede. Folkets Stemning overfor denne Sag er lagt paa Pinebænken nu i 7 Aar, og naar der tales om, hvorvidt den er gaaet frem eller tilbage, er jeg desværre fra mit eget Synspunkt ikke enig med den høitærede Conseilspræsident i, at den er voyet, jeg frygter snarere for, at den er taget af. Vogt Dem vel, mine Herrer, for at bygge paa de Møder, som Forsvarsforeningens Udsendinge holde rundt omkring i Landet! De bygge da paa Sand. Jeg vil sige Dem, at det forekommer mig, at det nærmest er Regeringens, Conseilspræsidentens Opgave at være som den kyndige Læge, der holder lige som Folkets Puls i sin Haand, at han kan føle, hvorledes Pulsslaget gaar, thi denne Stemnings-spænding kan blive saa stærkt, naar Tiden gaar længe, at der tilsidst ligesom er Noget i Hjertet, der brister, og det vilde netop være Offerberedvillighedens Aand hos Folket. Vi, som staa Folket nærmere og kjende mere til de Vølger, den Stemning, som der er den virkelig raadende, maa føle os kaldede til i Regeringens Sted at stille os ved Folkets Puls for at føle dens Slag og faa handle, naar Tiden dertil kommer.

Førmanden (Arabbe): Det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds begjærer Thingets Samtykke til at faae Ordet paany. Hvis ikke Noget har Noget derimod (Ophold), har det ærede Medlem Ordet.

Mourad: Det ærede Medlem har misforstaaet mig. Jeg mener ikke, at et Udvalg skulde opstille Modforslag, men at det skulde tiltræde de Punkter i Regeringsforslaget, som ere utvivlsomme — det er det Første —, og dernæst søge at komme til Klarhed over de Punkter, hvorom der er Tvivl. Der er Punkter, som godt kunne tiltrædes, hvorom der ingen Tvivl er; dem mener jeg, at Udvalget skulde tiltræde. Vis i Gjerningen, at De interesserer Dem for Folkets Offerberedvillighed! Det nytter jo ikke noget, naar det blot bliver i Ord, det er saadan en tarvelig Ting. Der er her kun Tale om Tidt af det, som Thinget allerede har erklæret sig beredt til at ofre.

Thomsen: Jeg skal kun overfor det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Vojten) gjøre den Bemærkning, at den Paastand, han fremsatte om, at i alle Forhandlinger fra de Militæres Side angaaende